

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Luimige Reis langs den Rijn

Hood, Thomas

Amsterdam, 1840

Illustration: "Wel, het zijn bedden om een mensch te vermoorden."

[urn:nbn:de:bsz:31-140259](#)

"WEL, DUS HET KUNST OM EEN MENSCH TE VERHEERDEN." Blz. 185

woonter, was een niet verdacht kunde zijn: ik denk, dat mijn vader wel verlegen over mij zal geweest zijn — ik gaf een werk van berestiging. „In dat voorval een of ander dag dien weg op moeten, dat is zeker. Wel, het zijn heden om een mensch te vermoorden. Het is onmogelijk hier op te slapen — maar ik denk, dat de Duitschers er den ganschen nacht op zitten te rooken. In allen gevallen, ik verweet er mijn leven onder, dat hier in het gansche land geen Inisard te vinden is.” — „Zo een angstige

Dewijl ik nu moest wachten tot de zaak om op te staan, liet ik hem vaders en moeders uitlijftafel te gaan, alwaar hij zich weldra bij ons kwam voegen. Toen hij was gaan zitten en zich een bokerham geassmeerd had, kwam hij op het onderwerp terug. „Frank! ik heb over de zaaker van slapen nagedacht en ben er achter gekomen. Geloof mij op mijn woord, de Duitsche hadden mij even als de Duitsche vertelde, vol van tegenzin. — En hij, alsof iemand ze moest schamen, — dat was een dure zaak, dat moest dan worden gedragen, — dat was een dure zaak, dat was een dure zaak. Ik denk erbij, dat dat een dure zaak was. — Zonder dat ik dat niet gezien, gegeten had, zoo als die zaak, — dat was een dure zaak! — ten minste, inden ik alerits had. — En dan? Daar ligt u een kussen op het ligt — ik geloof, dat het eene polster is — ja, waarschijnlijk niets anders dan eene polster voor de nachtmerrie, om er op te gaan zitten. — En dan,” voegde mijne tante er bij, „zijn die knijslandsche bedstedes zoo bekrompen — men kan er

„WEL, HET ZIJN BEDDEN OM EEN MENSCH TE VERMOORDEN.” Blz. 104.

